

DEBATE SOBRE O ESTADO DA PROVINCIA DE OURENSE 2016 (DEPROU 16)- PRIMEIRA INTERVENCIÓN

O debate sobre o estado da provincia e o Código Ético e de Conduta

Señoras deputadas, señores deputados, ourensáns presentes neste salón de plenos e a quen nos segue en directo pola páxina web da institución, moi bos días.

Celebramos hoxe o debate sobre o estado da provincia de Ourense, correspondente ao ano 2016. Unha innovación contida na disposición adicional quinta do Código Ético e de Conduta desta institución, aprobado por este plenario o 30 de abril de 2014.

Un debate que só se celebra nesta deputación en Galicia e en dúas provincias máis en España. Un Código que contempla outras cuestións que tamén constitúen unha novidade no panorama político nacional e que son xa unha realidade perfectamente contrastable.

Dende a propia retransmisión en directo dos plenos ou das comisións, tamén dos actos de apertura de plicas nos procedementos de contratación e dos sorteos de membros dos tribunais nas probas de acceso ao emprego público. Pasando pola non colocación de placas en obras públicas co nome de persoas ata a aprobación da Carta de Servizos que reflicte a actividade e competencias desta Deputación.

Comparezo 1745 días da miña primeira elección como presidente do goberno provincial e 492 despois da miña segunda elección, cada día que pasa con máis forza para traballar por esta provincia na que creo. E na que cren cada vez máis ourensáns.

Unha provincia con intereses e cunha visión integral que defendemos. Non somos só unha circunscrición electoral. Unha provincia que conta cun goberno cun plan de mandato (Ourense 15-19), que quere saber e que sabe o que quere, cun goberno, cun presidente, que o fixo público antes das eleccións locais como mostra do compromiso inquebrantable con Ourense.

Comparezo como presidente dun goberno provincial que se sitúa á vangarda dos 45 que existen en España e cun papel importante no conxunto dos que conforman Partenalía, a asociación europea de gobernos locais intermedios.

Comparezo para comunicar. É este un instrumento de comunicación. Comparezo consciente da grande importancia da comunicación da nosa actividade e da innovación pública.

E falando de comunicación: unha obviedade con respecto ao papel dos medios: pasamos dos medios de comunicación de masas á comunicación sintética en rede. Foméntase así un novo tipo de consumidor: o prosumidor (produce e

consume...produtor+consumidor), xa designada por Alvin Toffler, que nos deixou en xuño deste ano, en “La tercera Ola”, publicada en 1980.

Moito poderíamos falar da comunicación e do papel dos políticos, dos representantes públicos, tendo en conta a influencia das redes na democracia. Porque se fala de teledemocracia, de ciberdemocracia e mesmo de democratización electrónica. O que teño claro é que o futuro da política pasará por modelos de Open Government que están a aplicarse xa en Europa. E este debate é un exemplo de Open Government, de interese por transmitir mensaxes de confianza, de ambición colectiva, de retos fixados e acadados. Unha mensaxe de futuro.

A incidencia do contexto internacional e nacional.

Nun ano 2016 de grandes cambios no contexto internacional e nacional aos que Ourense non é alleo. Porque Ourense non é unha illa. Porque comprender a realidade de fóra das nosas fronteiras axuda a enfocar a folla de ruta dunha institución e dunha provincia como a nosa.

E o estudo, a análise, a perspectiva comparada, son os mellores compañeiros da política real, desa política con maiúsculas pola que apostei na miña toma de posesión en xullo de 2015 e que hoxe volvo a reivindicar e reclamar dos grupos da oposición, a quen daquela cualificaba de “alternativa de goberno”.

O ano 2016 no que, por fin, estreamos novo goberno a nivel nacional, despois de celebrar dous comicios xerais onde esta provincia dixo o que quería. Ourense tamén dixo o que quería para a nova lexislatura autonómica, a décima, que ven tamén de elixir ao seu presidente por terceira vez consecutiva.

Quédome co diálogo e co pacto como palabras estrela da nova lexislatura nacional en cuestións fulcrais e de tanta repercusión en Ourense como a laboral, o financiamento das administracións públicas, as pensións e, por suposto, o pacto pola educación do que falamos no pasado pleno ordinario.

Quédome, señoras deputadas e deputados, co que o presidente Feijóo explicitou no debate da súa investidura. Esas contas públicas expansivas con menos débeda e impostos coa recuperación do nivel salarial dos empregados públicos e a forza para encarar o reto demográfico, un desafío que non entende de cores políticas. Unha lexislatura autonómica na que o presidente do Goberno deixou claro que o rural é unha das prioridades, ocupando o sector primario un papel central impulsando novos plans de ordenación de recursos e terreos forestais.

Un ano 2016 que foi tamén o ano do Brexit e o da elección hai días do novo presidente dos Estados Unidos de América.

E falando dese país, teño que facer referencia ao último estudo da Reserva Federal de Estados Unidos que reflicte que, por razóns demográficas, o baixo crecemento, o escaso investimento, os baixos tipos de intereses reais e as tensións distributivas da riqueza prolongaranse durante anos.

Un contexto internacional onde hai que facer referencia ao tema do petróleo. Os países da OPEP parece que perderon a súa capacidade para determinar o rumbo do mercado. Mais están obrigados a facer equilibrios para que un alza excesiva dos presos de alas a ese novo competidor que é a industria do fracking de Canadá e USA.

E todo o que acontece no contexto internacional pode incidir no panorama provincial. Porque, por exemplo, a IED (Inversión Estranxeira Directa) é xa clave na transformación da economía mundial nos últimos trinta e cinco anos. Un auténtico motor de globalización.

En 2014, en España, e no epígrafe das empresas dedicadas á regulación das actividades sanitarias, educativas e culturais só figura unha IED...onde? En OURENSE, no sector servizos na creación unha empresa con case catro millóns e medio de euros de capital social.

Estou co economista Raúl González: "Ourense non pode ter complexos á hora de poñer en valor as súas vantaxes competitivas". Tal cousa fixemos coa primeira misión comercial dos EE.UU en Ourense, avalada e certificada polo goberno USA, xerando importantes acordos en sectores como o vitivinícola, o da lousa, as torres de rescate cardíaco, a sostibilidade ou a tecnoloxía.

Neste escenario o Brexit é un novo problema para Europa...velaí a depreciación: a libra perdeu un 18 % fronte ao dólar. Este dato complica as negociacións sobre o acordo de libre comercio entre a Unión Europea e os Estados Unidos. E afecta a Ourense.

Estamos ante un punto de inflexión no crecemento mundial, di Rosa Duce, a responsable de Deutsche Bank en España.

Son moitas as cuestións de actualidade das que unha provincia como a nosa pode inferir políticas, estudar tendencias, programar e, sobre todo, explorar. Velaí a diferenza entre exploradores e chamáns, e recomendo activamente, aínda que seguro que xa o fixeron, a lectura da obra de Víctor Lapuente ("El retorno de los chamanes", editorial Península, ano 2015) para aprehender conceptos que están baseados no propio subtítulo da obra: "los charlatanes que amenazan el bien común y los profesionales que pueden salvarnos".

Repito: son moitas esas cuestións. Por exemplo a concepción de Internet como gran central de compras (en 2025 o valor das “cestas electrónicas” suporá o 10 % das compras do mundo). Estamos ante un cambio de modelo.

Outro exemplo: os retos e a innovación na educación superior: o chamado “omni-learning”. Obxectivos tan claros como acercar a dixitalización tecnolóxica ás PEMES. Porque estamos xa no seguinte paso: a interconexión da innovación.

Moitas cuestións que impactan na nosa realidade. Outro exemplo atopámolo entre os obxectivos de desenvolvemento sostible da Asemblea Xeral das Nacións Unidas: garantir o acceso a unha enerxía asequible, segura, sostible e moderna.

E, en España, a enerxía é un importante motor de desenvolvemento económico: medio millón de postos de traballos directos e indirectos. E que ninguén dubide do noso compromiso total coa eficiencia enerxética. E tampouco dubidemos que estamos ante unha materia pendente: a obtención de enerxía a partir de residuos. E velaí o noso proxecto de creación da Axencia Provincial da Enerxía e do Medio Ambiente, que xa coñece o Comisario Europeo de Acción polo Clima e Enerxía.

Moitas cuestións como subliñar unha obviedade: que os números son números. Así as cifras din que a economía española segue medrando por riba da media europea e así continuará en 2017. As mesmas cifras que falan do impulso da denominada “educación financeira”: porque as entidades públicas e privadas multiplicaron as accións para melloral a cultura económica.

O papel das administracións locais. Os gobernos provinciais.

Nese contexto avaliamos hoxe un territorio: a nosa provincia e unha política: a provincial. A avaliamos cada minuto, sen descanso, porque o traballo político rigoroso non entende de tempos mortos nin intermedios. Porque é unha obriga mellorar permanentemente. Porque non vale pensar noutra cousa que non sexa no progreso socioeconómico de Ourense, e das medidas e fórmulas innovadoras que fornezan esa filosofía.

E existen diversos niveis territoriais de administración que inciden directa ou indirectamente no desenvolvemento dun territorio.

Por suposto o supranacional da Unión Europea e as relacións con outros países, o dos gobernos estatal e autonómico e os dos gobernos locais: o provincial que presido e os municipais dos 92 concellos e o da Entidade Local Menor de Berán. Sen esquecer o impacto tamén de mancomunidades e agrupacións de municipios.

E o papel dos gobernos locais analizouse hai días en Bogotá. E esta Deputación estivo atenta a eses debates, fixo chegar propostas e estuda as conclusións desa cita. Estou a falar do que seguro vostedes coñecen “O COMPROMISO DE BOGOTÁ”, APROBADO HAI UN MES NO CUMIO MUNDIAL DE GOBERNOS LOCAIS.

Fai unha proxección a 2030. Fala do contexto actual como o dunha oportunidade sen precedentes que require medidas audaces para renovar os modelos de gobernanza.

Afirma que os gobernos locais deben colocarse no centro das políticas públicas, convertendo os ideais normativos en propostas concretas.

Reivindica unha acción local obrigada, que é implementar a nova axenda urbana nos territorios: xestión estratéxica, participación cidadá, planificación, servizos públicos de calidade, creación de emprego, filosofía medioambientalista como eixe vertebrador, políticas culturais que fomenten o patrimonio, a creatividade e a diversidade local...

Como acción nacional destaca un novo sistema de gobernanza multinivel: descentralización, cooperación, financiamento, sostibilidade... Como acción internacional o posicionamento dos gobernos locais e rexionais na mesa global: traballo en rede e intercambio de coñecementos para promover a innovación e enfocar como alcanzar os obxectivos de desenvolvemento sostible, a Nova Axenda Urbana, o Acordo de París e o Marco de Sendai.

Postulados todos eles, señoras deputadas e señores deputados, que esta Deputación, que o seu goberno, levan tempo poñendo en práctica e formando parte do “modus actuandi” desta institución. Todos eles incorporados dende o primeiro minuto ao Código Ético e de Conduta desta institución. Todos.

A planificación e a cooperación.

As deputacións, os gobernos provinciais, tan recorrentemente postos en risco por aqueles que non contan co tesouro máis prezado á hora de debater: a información. Un debate no que sobra ignorancia e falta esforzo en documentarse. Xa o di Luciano Parejo Alfonso (Catedrático de Dereito Administrativo da Universidade Carlos III de Madrid): “a institución provincial goza dunha mala saúde de ferro”.

E é que a perspectiva comparada acredita a necesidade dunha instancia supramunicipal de referencia: nos casos de Portugal, Italia e Alemaña, tal instancia non só segue plenamente vixente despois da realización de operacións de reforma da planta municipal, senón que a súa importancia, lonxe de diminuír, aumenta. Sigo avogando polo seu deseño como instancia dotada de lexitimación democrática directa, por certo unha das reivindicacións aprobadas, en forma de proposta de resolución, no pasado debate sobre o estado da provincia de 14 de novembro de 2014.

A realidade española fala dunha planta local onde o 85% dos concellos teñen menos de 5000 habitantes; o 10 % entre 5000 e 20000; o 5% máis de 20000. Parece un calco, *mutatis mutandi*, da situación da nosa provincia. Como cando, falando de prospección e resultados electorais facemos un paralelismo entre o Ohio Norteamericano e a comunidade de Aragón en España (permítanme recomendar a obra do equipo “Piedras de papel”: “Aragón es nuestro Ohio -Así votan los españoles-” publicada en 2015).

E é que dos 92 concellos ourensáns son 10 os que teñen máis de 5000 habitantes, e destes, a capital onde agora estamos, só un supera os 20000. Convén non esquecer que, a pouca distancia, se atopa a provincia de Burgos que conta con 371 concellos e 651 entidades locais menores. Elixo tamén ao Congreso 4 deputados e 4 ao Senado, coma nós. Cunha densidade de poboación de 26 habitantes por quilómetro cadrado. Nós estamos en 44 habitantes por quilómetro cadrado.

En Burgos é onde está Jaramillo Quemado, o concello menos poboado de España: 5 habitantes. Patrón San Martín de Tours. 17’5 km cadrados. A súa identidade ten orixe documentado no século XII. Orzamento anual de 80000 euros.

E neste escenario existe unha administración, a provincial, esta, que vertebra e cohesiona. Fai provincia. Defende os intereses provinciais. Propón unha visión integral de provincia. Planifica e executa un discurso do territorio. Fíxense que ata a administración autonómica deixou de contar con delegacións provinciais para falar de delegacións territoriais.

Pois ben: somos provincia, facemos provincia e hoxe, ninguén mellor ca nós pode falar de provincia. E este é o debate sobre o estado da provincia. E a provincia conta cunha institución, o seu goberno, que a defende.

Certo que non todas as cifras son as mellores. Certo que estamos aquí, con máis forza que onte e con menos que mañá, para promover o progreso e o desenvolvemento de Ourense. Pero tamén é certo que os datos que subministra a ferramenta que puxemos en marcha co Plan Ourense 92 (O Observatorio Económico ourensán) fala de realidades como eses 33 meses continuados reducindo a cifra interanual de desemprego (e a gran prioridade e a creación de emprego). Fala deses 500 millóns de euros en exportacións nos primeiros meses do ano 2016.

Fala tamén de tendencias positivas non só a nivel provincial senón tamén analizando comarcas e concellos. E coa posibilidade agora de facer calquera tipo de comparativa dende o noso Smartphone. Un observatorio a la carta. Díganme que provincia de España, e mesmo de Europa, conta cunha ferramenta destas características.

Falamos dunha provincia que conta, segundo explicitan os ourensáns elección tras elección, cunha estabilidade política contundente. Falamos dunha provincia que viu nos últimos anos, os peores economicamente dos corenta de democracia, como a

cooperación entre administracións fixo posible realidades tanxibles que teñen que ver cos servizos públicos básicos: dende un novo edificio xudicial, pasando polo que será en breve o hospital máis vangardista de España, a autovía a Celanova ou novas para o ensino con ese Campus de Ourense, un modelo de operatividade e co mellor potencial dos de Galicia, que especializado como “campus da auga” ofrece xa unha licenciatura en Enxeñería Aeroespacial que converte tamén a Ourense en territorio de referencia.

Estamos a falar dende a provincia termal de España, cun Plan Termal Provincial executado case o 50 % do proxectado. Por certo, a semana próxima entrevistareime coa presidenta da Sección de Vilas Termas da FEMP –Regina Polín-, da que formamos parte, para anunciarlle que lideraremos a sinatura do Pacto Termal Español, tal e como figura no Plan Termal Provincial e como anunciei na presentación do Estudo sobre o Turismo Termal Español que protagonizamos en Madrid co Ministerio de Industria. Esa voz que tamén agora, formando parte da EHTTA, conta cun posicionamento nun foro internacional de relevo termal.

Unha provincia de Ourense con realidades como novos balnearios, administración electrónica para facer efectivo o convenio co Ministerio de Fomento para cumprir o innovador programa de termalismo social. Con espazos termas como o que reabrirá no Carballiño, nas Caldas de Partovia, grazas exclusivamente á iniciativa privada. Ao emprendemento ourensán.

Unha provincia que ten unha cita coa Historia cando sexamos a porta de entrada a Galicia da alta velocidade ferroviaria, agardando se cumpran as expectativas temporais –non esquezamos estes dez meses de interinidade governamental estatal- de inicio do seu funcionamento entre Ourense e a capital de España, cando tardemos pouco máis de dúas horas en achegarnos ao centro de Madrid.

Unha provincia que conta cun bo estado de saúde –e mellor potencial- da súa agroindustria, con cooperativas punteiras e denominacións de orixe con empresas que apostaron fortemente pola innovación tecnolóxica e a calidade. Como exemplo as catro denominacións de orixe vitivinícolas.

Unha provincia ben comunicada, mais con deberes que urxe atender como a mellora das infraestruturas coa comarca de Valdeorras e a situación do transporte público e a conexión coa capital dende diferentes puntos da provincia.

Unha provincia que conta cunha deputación que sabe cooperar e demanda cooperación. Con todos. Por suposto cos cidadáns, facendo da participación e da transparencia un eixo fundamental de actuación. Pero tamén cooperación coas outras administracións en diferentes ámbitos, deixando sempre que se escoite a voz de Ourense, o posicionamento de Ourense.

Esta Deputación medioambiental, que presta o servizo de recollida de lixo (rsu) en 50 concellos, a de envases lixeiros (bolsa amarela) en 71, a de papel e cartón en 56, a de vidro en 62, xestionamos 11 plantas de transferencia, 15 puntos limpos, 17000 contedores lavados dúas veces ao ano, a recadación de tributos locais en 51, que exerce tamén competencias municipais vía delegación como a dos animais abandonados.

Levamos o control analítico de augas en 60 concellos por medio de Aquaourense, a limpeza de fosas sépticas de 40, o control de vertidos de augas residuais en San Cibrao e O Pereiro de Aguiar, levamos o mantemento de 4 depuradoras biolóxicas e de 46 compactas, tamén 2 EDAR grandes...e máis por asumir..

Unha provincia medioambiental: o vinte e seis por cento do noso territorio é espazo natural ou reserva da biosfera.

Unha deputación que propón economías de escala, aforros en custos e reposición de infraestruturas eléctricas, en proxectos a medio prazo como o da Axencia Provincial da Enerxía e do Medio Ambiente que xa citei antes.

Unha deputación que actúa como “concello de concellos” que aspira a ser a ventá municipal de Ourense. Unha ventá dentro dunha autopista da información que é a tecnoloxía. Velaí o proxecto de provincia intelixente, que conta xa co apoio de multinacionais como IBM e Vodafone, e que fará posible a posta en marcha dun centro tecnolóxico que converterá en realidade os nosos desexos e que fará de Ourense un territorio de referencia non só nacional.

O pulso da provincia.

O Estado da provincia, queridas deputadas e queridos deputados, púlsase todos os días escoitando a todos os ourensáns... e tamén tendo en conta o estado doutros territorios, porque as cousas son sempre relativas cando é obrigado o recurso á comparanza.

Eu pulso ese estado cada minuto, escoitando a alcaldes e alcaldesas, concelleiras e concelleiros, representantes de entidades culturais, sociais, económicas, empresariais... todos eles cun criterio sobre a situación que, a ninguén máis que a min, me interesa contrastar. Para acertar.

Iso chámase facer Ourense todos os días. Escoitando a todos aqueles que teñan algo que dicir. Por suposto para construír. A min destruír non me interesa. Todo o tempo é pouco para facer un presente e un futuro mellor.

Podería falar, e debería, de temas que forman parte da nosa realidade. Do gran potencial do enoturismo provincial e da aposta da Deputación nese eido. Aposta por certo contrastable no Plan Ourense 15-19, lembro: actuacións, mes e ano de posta en

marcha. Falar dos acordos de coworking coa EOI do Ministerio de Industria. Falar de realidades como o Consorcio de Augas de Valdeorras. Ou o Consorcio Provincial de Incendios, por non falar do noso papel proverbial na constitución e mantemento dos grupos de emerxencia supramunicipais.

Falar de emprendemento no medio rural. Falar das grandes cifras do turismo en Ourense en 2016 e da importancia de determinadas decisións estratéxicas, é froito da planificación, desta Deputación...como aquelas que teñen que ver con situar a Ourense como sede de eventos de carácter internacional...sexa no deporte, con La Vuelta a España, sexa no ámbito literario, co Congreso do Pen Clube Internacional, sexa como estes días co Congreso Internacional máis relevante en 1700 anos sobre a figura de San Martín de Tours, o noso patrón.

Falar do acordo estratéxico coa Universidade. Tanto co Campus de Ourense como coa Universidade Nacional de Educación a Distancia. Ese “campus da auga” que vai da man co Plan Termal Provincial, formando parte a Universidade do Consello Termal Ourense. Esa UNED cuxo padroado se reúne o vindeiro xoves 24 ostentando esta Deputación a súa presidencia.

Falar do apoio ao sector empresarial como os acordos de colaboración coa Cámara de Comercio e Industria; coa Confederación de Empresarios de Ourense; co Círculo Financiero de Galicia; co Grupo Colmeiro; con equipos de investigación con sede no campus de Ourense como o GEN (Governance and Economics Research Network)...froito desa conexión podemos poñer en marcha utopías hai anos –para algún aínda hoxe- como unha misión comercial a Ourense certificada polo goberno dos Estados Unidos de América. Falar do imprescindible que resulta unha alianza estratéxica de Ourense e Vigo para o desenvolvemento: aí estará a Deputación marcando estratexias da man do Foro Económico de Galicia. Porque esta Deputación marca a axenda. É unha obriga, para nós, adiantarse. Chegar antes, pero sabendo a onde queremos chegar, que é o realmente difícil.

A marca Ourense.

Porque estamos a falar da “marca Ourense”. Unha provincia protagonista, con peso. Nunca antes estivéramos na Xunta de Goberno da Federación Española de Municipios e Provincias. Estamos tamén no Comité Político de Partenalia, desempeñando a Vicepresidencia. Vicepresidencia tamén que ostentamos na Federación Nacional de Municipios con encoros e centrais hidroeléctricas, a asociación de municipios máis grande de España, despois da FEMP.

Elixidos tamén para poñer en marcha en Europa o Consello Europeo de Entidades Sostibles da man da American Sustainable BC norteamericana.

Nunca antes convidaran a un representante dunha Deputación a participar activamente no South Summit (un dos foros internacionais máis importantes sobre emprendemento) ou no Seminario Internacional sobre visión política e planificación territorial que organiza o Goberno do Estado do Paraná. Estamos tamén na EHTTA e na Sección de Vilas Termais. Sempre que hai un encontro de innovación pública en España contan coa Deputación de Ourense. Sempre. Estamos para contribuír, para protagonizar, para marcar o camiño. O noso non é o seguidismo nin o pasotismo. Estamos para facer. E facemos.

E deseñamos novas políticas, nunca propostas, froito da análise dos datos que nos proporciona o Observatorio Económico Ourensán e de moito escoitar a todo aquel que teña algo positivo que propoñer. Facendo o máis difícil, pensar sempre en clave de progreso. Desbotando o máis doado: criticar por criticar, destruír por destruír. A nosa provincia ben merece que ocupemos todo o noso tempo en defendela e promovela.

Por iso temos que falar do acerto de plans como o de natalidade. A natalidade repuntou ata marzo 42 nacementos máis que no primeiro trimestre de 2015...un total de 448. A tarxeta número 1000 está a piques de chegar...Por suposto que non nos arrogamos esas cifras, pero é certo que o plan de natalidade da deputación, compatible co posto en marcha polo goberno autonómico, debuxan un escenario máis amable e constitúe unha axuda apreciable.

E sabemos da política de cohesión da Unión Europea fronte ao reto demográfico. Son os números de Galicia: vinte e sete anos consecutivos de saldos vexetativos negativos que hoxe desembocan nun 24 % da poboación con máis de 64 anos.

Un recente estudo do EPRS, o think tank do Parlamento Europeo, tamén sinala vías de saída que comezan a explorarse: as tecnoloxías de banda ancha, o turismo, a agricultura ou as enerxías renovables...tamén apunta que non esquezamos a ATENCIÓN AOS MAIORES como un campo de oportunidades económicas da man das estratexias de especialización intelixente (RIS3) que favorezan a vida activa e independente ata idades avanzadas.

E aí está Ourense.

Tamén temos que falar dos bos resultados do plan de empregabilidade para os concellos. Por iso cumpriu as expectativas o plan de apoio ás actividades da mocidade. Son números. E por iso van incluídos todos eles, estes plans, nos orzamentos de 2017, aprobados xa no pasado mes de setembro.

Por iso falamos de cooperación. Esta Deputación executa o Plan de obras provincial onde todos os concellos son tratados por igual. Financiado ao cento por cento por esta deputación, sen achegas municipais nin doutras administración. E aumentando a súa contía cada ano.

Por iso esta deputación mantén os 1840 quilómetros de vías provinciais e desenvolve proxectos en materia de infraestruturas propostas racionalmente polas entidades locais da provincia. Por iso seguimos subvencionando o traballo necesario para as rozas tamén cun trato igualitario por concello.

Unha deputación que incorporou entre os beneficiarios do Plan provincial á Entidade Local Menor de Berán e ao propio Concello de Ourense, con quen deseña e avalía os proxectos que compartimos no comité de cooperación permanente, único en España entre un goberno provincial e o da súa capital. Por certo que teremos nova xuntanza o vindeiro día 28, luns.

É a Deputación a mellor aliada dos concellos da provincia. A administración máis próxima aos concellos. Quen planifica e executa políticas que teñen que ver con cuestións medioambientais, sociais, culturais, turísticas e sociais...cal é o resultado do Plan Benourense? Un éxito. Asumimos esa competencia e exercémola tamén dun xeito igualitario entre os concellos coa aplicación de criterios obxectivos.

A Deputación está sempre. Non falta e non falla. Receptividade a todas as cuestións e disposición para presentar ante quen sexa, administración de rango superior territorialmente, as propostas que persigan a defensa dos intereses provinciais.

Todo iso exercendo tamén vía delegación competencias municipais nunha andaina que parece non ter fin, tendo en conta a xestión económica deste tempo no que o endebedamento da institución se reduciu dun xeito espectacular (do 116 % ao 26'1 % na actualidade –hoxe, neste momento- e será 0 en maio de 2019, o día 26, cando teñan lugar as vindeiras eleccións locais, por certo coincidindo coas eleccións ao Parlamento Europeo), contamos co maior remanente de tesourería da historia da deputación e con cifra récord tamén de días de prazo no pago a provedores. Xestión.

Unha Deputación que ten o mesmo discurso en todos os concellos. E que comunicou qué fai, quen o fai e en canto tempo se fai... É dicir: a carta de servizos a concellos e cidadáns que é a máis completa de España. Unha deputación aberta e transparente que o sábado 26 volverá a celebrar unha xornada de portas abertas, achegando así máis aos cidadáns o seu goberno provincial.

Unha Deputación, a súa deputación, que asiste técnica, económica e xuridicamente aos concellos pero tamén defende unha visión integral de provincia. Unha visión onde moito importa a autoidentificación, a autoestima, o orgullo de ser ourensán...a ourensanía. A aposta pola identidade. Como a que estamos a facer estes días co Congreso Internacional sobre San Martiño de Tours. Como faremos dentro dun ano, en novembro de 2017, inaugurando “Tempore Suevorum”, a exposición máis completa sobre o reino suevo. Sobra dicir que foi, o Reino da Gallaecia, o primeiro estado de Europa. E que, con Teodomiro, esta cidade foi a súa capital. O primeiro reino medieval de occidente, creado no ano 414, antes, por suposto, que o reino visigodo.

E en 2018, por certo “ano europeo do patrimonio”, haberá máis novidades sobre o particular, que esta Deputación ten xa artelladas. Todo ao seu tempo. Marcando a axenda. Planificación, previsibilidade, xestión.

Parafraseando a Curros Enríquez “necesitamos empregar toda a nosa intelixencia, todas as nosas forzas” neste proxecto chamado Ourense. Porque, como dicía Vicente Risco: “ser diferente é ser existente”. E concordo con Florentino López Cuevillas en que “non temos que mirar o goberno como un fin, senón como un instrumento”.

A identidade, a formación, a Historia. Todo iso, as emocións, fan á política máis importante e decisiva. E querer aquilo que fas. Levantarte cada mañá con máis forza que onte e menos que ao día seguinte. Forza para traballar, para propoñer, para presentar, para ter a confianza das veciñas e dos veciños, para reivindicar, para promover...todo actitudes a favor, a prol de Ourense, en positivo.

Créanme que non emprego unha milésima de segundo en pensar a quen enfastiar ou que destruír. Ourense, señoras deputadas e señores deputados, non o merece. Eu creo en Ourense, cada día somos máis. Invito a que todos fagan o mesmo para que Ourense sexa máis grande. Ourense, patria do corazón, como di o noso himno.

Esta é a miña sincera invitación e a do grupo de goberno da Deputación de Ourense.

Moitas grazas pola súa atención, agardo con interese as súas achegas.